

Fra: Ingvild Sæbu Vatn <vildvatn@gmail.com>
Sendt: 14. februar 2021 21:24
Til: Firmapost - Sysselmannen på Svalbard
Kopi: Stefan Claes
Emne: Innspill til høring om midlertidig endring av motorferdselsforskriften

Hei!

Generellt innspill:

Kunnskap om ferdsel på sjøis er ikke noe man kan få ved å lese en bok eller gå på et kurs, det er noe man får ved å ferdes på sjøis: se på den, trække på den, kjøre på den og måle tykkelsen på den. Sjøisen er svært viktig på Svalbard som i resten av Arktis, den kan være skummel å ferdes på, men den gir tilgang til seljakt og utforsking og den gir oss ofte snarveier eller tryggere trasé dit vi skal. Stenging av de nærmeste fjordisene til Longyearbyen med unntak av korridorer vil føre til at kunnskapen, vurderingsevnen og tilknytningen til dette viktige naturelementet svekkes.

Tilgangen til jakt på sel på sjøisen er allerede så begrenset gjennom vårfredninga at eneste mulighet er å jakte i nærliggende fjorder når vær og føre tillater det. Seljakt er en avgjørende aktivitet for flere fastboende som i likhet med fangstfolket jakter for å ha mat til hunder og seg selv. Denne aktiviteten har lange tradisjoner og gir en unik tilknytning til naturen i tillegg til at den er miljøvennlig (kortreist mat). Seljakta er ikke vurdert å utgjøre en trussel for bestanden, da den er svært begrenset. Det er ingen grunn til å gjøre denne verdifulle aktiviteten enda mer marginal ved å stenge de lettest tilgjengelige fjordene fra Longyearbyen for ferdsel i den korte tiden det er lov å jakte sel på isen. Selv om man ikke har lov til å jakte fra scooter er det i mange tilfeller nødvendig å bruke scooter for å komme til jaktområdet eller å ta selen med hjem.

Vi er for å begrense masseturismen i fjordene og fram til brefrontene. Den jevne uavbrutte motorduren som har fylt fjordrommene i vårmånedene de siste årene (unntatt 2020) bør brytes. Det er imidlertid ikke nødvendig å begrense de fastboendes ferdsel på fjordis slik det her forsøkes. For å være tydelig: Den dagen seljakta ikke lenger er praktisk mulig, flytter vi fra øya! Det er seljakt og hundespenn som binder oss sammen med naturen og historien på Svalbard, og gjør at vi hører til her for en stund.

Så noen konkrete innspill:

- Å stenge hele ytre Billefjorden fra linja Adolfbukta-Pyramiden virker helt meningsløst: uten is i Sassenfjorden er det minimal trafikk der. Med is i Sassenfjorden er løypa viktig som transportåre fra Elvenes og inn i Billefjorden til Pyramiden og veien videre nordover.
- Å stenge østsiden av Petuniabukta –og la vestsiden være åpen er helt meningsløst: En vanlig vei nordover går rundt Rudmosepynten og langs østsiden av Petuniabukta. Her ligger det to hytter som er i bruk: Skottehytta og Ebbahytta. Løypa nordover går langs land her og inni dalen til Ragnarbreen. Området er ekstremt langrundt. Der er ingen sel på denne siden av fjorden av den grund. Selene i Petuniabukta ligger på den siden av fjorden der det åpnes for ferdsel. Bl.a. av den grund ville det være mer meningsfullt å la østsiden av Petuniabukta forbli åpen.

- Mulighet til å kjøre på sjøis fra Kaldbukta utover til Berzelius og innover til Svea er viktig da det noen år er vanskelig/umulig å kjøre i skråningene på land.

Vi håper at høringsinnspillene blir hørt og besvart/kommentert i prosessen! Ta gjerne kontakt med oss om vi kan bidra med vår lokalkunnskap (tilsammen 40 år på sjøis på Svalbard).

Vennlig hilsen
Ingvild Sæbu Vatn og Stefan Claes